

O Čarodějovi z Rampuše

V rampušské usedlosti číslo 16 hospodařil Franz Sprinz¹, mezi sousedy známý spíše jako Košpr Franzla. Tvrđilo se o něm, že musel mít něco společného s čarodějnictvím. Trochu pravdy na tom asi bylo, protože jeho zvědavý čeledín ho několikrát přistihl, jak mudruje nad tlustou kouzelnickou knihou, kterou pečlivě ukrýval v uzavřené truhle. A také si povšiml, že mu spousta malých rarášků pomáhala při práci, i když nebyl právě ve stavení. Jednoho dne se Sprinz vypravil do blízkého Liberka a čeledín zůstal doma sám. Nutkání nahlédnout do hospodářovy knihy bylo tím dál větší a odolat se mu nedalo. Odemkl tedy starobyrou truhlu, nasadil si sedláckovy brýle a dychtivě se pustil do čtení. Vtom se kolem něj začalo motat tolik čertíků, že by je nedokázal spočítat i při nejlepší vůli. Žebrouli, aby jim pořídil nějakou práci. Čeledín se polekal a snažil se utéct.

Chichotající se, vřískající a hopsající satánkové se ho drželi jako pripíňáci. Horem dolem uvažoval, co s tím nadělením. Na peci zahlédl dva plné korce nádherného máku, a proto jim poručil, aby všechna zrníčka řádně spočítali. Utěšoval se, že přidělená práce jim bude trvat dlouho, pantáta se mezitím vrátí a ze vzniklé šlamastiky ho snad vysvobodí. Dokonale se ale přepočítal! Čerti byli s úkolem razdva hotovi, a tak si pro ně musel vymyslet další úkol. Obyčejným děravým sítem měkli vybrat zapáchající močůvku. Čeledínovi se dělaly mžitky před očima, když ho po chvilce dovlékli k prázdné jámě. Opět žebrouli o práci.

Cháska nezvedená, ale pracovitá, měla tenkrát

¹ Franz Sprinz, 4tý pra-pradědeček Richarda Junga; 4th Great Grandfather of Richard Jung

zkroutit obyčejný řeznický špalek do parádního uzlu. Dílo se jim kupodivu nedařilo. Špalek byl pro ně těžký a neustále jim vyklouzával z rukou.

Ale to se už objevil hospodář. Tuze se podívoval chumlu lopotících se pekelníčků. Chvilku se čeledínovu nápadu smál, až se za břicho popadal. Pak začal číst ve své knize pozpátku a pomocníci, ti zmizeli pěkně jeden po druhém. A abych nezapomněl, přece jen něco po nich zůstalo - zápach z pekla a čertoviny.

(Frýzek, J: *Babička vypravuje - Großmutter erzählt*. Ústí nad Orlicí, 2003. Str. 86. Otisknuto ve Frýzek, J: *Liberk a jeho okolí - Liberk 1310 - 2005*. Vydala Obec Frýberk v roce 2005.)